

บทที่ 6

ความเท่าเทียมกันกับสิทธิในเสรีภาพ

ข้อโต้แย้งต่อทฤษฎีความยุติธรรมของรอลส์มีทั้งจากฝ่ายซ้าย (the Left) และจากฝ่ายขวา (the Right) ฝ่ายซ้ายคือพวกที่เน้นในคุณค่าของความเท่าเทียมกัน และกล่าวอ้างว่าทฤษฎีของรอลส์นั้นละเลยถึงอิทธิพลและผลกระทบของการมีทรัพย์สินส่วนบุคคล ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมในทฤษฎีของรอลส์ยังก่อให้เกิดชนชั้นทางเศรษฐกิจอยู่¹ ส่วนพวกฝ่ายขวาคือพวกที่เน้นในคุณค่าของสิทธิส่วนบุคคล แต่เนื่องจากว่าแนวโน้มของปรัชญาการเมืองในปัจจุบันและสภาพของสังคมทางปฏิบัติจะเอนเอียงไปทางฝ่ายขวามากกว่าฝ่ายซ้าย ในบทนี้จึงเห็นความสำคัญของการโต้เถียงต่อแนวความคิดของพวกฝ่ายขวา ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อความคิดและการปฏิบัติในวงกว้างมากกว่า

ความสำคัญอันหนึ่งในทฤษฎีความยุติธรรมของรอลส์คือ การนำเอาทฤษฎีทางความคิดแบบเสรีนิยม ในเรื่องสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลมาผสมผสานกับความคิดแบบเสมอภาคนิยมที่จะแบ่งปันผลประโยชน์ในสินทรัพย์และอำนาจให้เท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น ในหลักการทั้งสองข้อของรอลส์ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเสรีภาพส่วนบุคคลที่จะต้องคำนึงถึงก่อนสิ่งอื่น แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นข้อจำกัดของบุคคลต่อสิทธิในเสรีภาพ เพื่อปกป้องการแบ่งปันผลประโยชน์ทางสังคมให้

---

¹สนใจข้อโต้แย้งของพวกฝ่ายซ้ายอ่าน Leslie PicKering Francis, "Responses to Rawls from the Left" John Rawls' Theory of Social Justice: An Introduction, eds. H.G. Blocker and E.H. Smith, (Athens, Oh.: Ohio University Press, 1980), pp. 463-493.

เที่ยงธรรม ข้อโต้แย้งโดยทั่วไปของพวกเสรีนิยมฝ่ายขวา (the right-wing libertarians)² ที่มีต่อหลักการของรอลส์คือ หลักการในการแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของเขาเน้นคุณค่าของความเท่าเทียมกันมากจนเกินไปจนกระทั่งไปกระทบถึงคุณค่าอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับเสรีภาพทางเศรษฐกิจและสิทธิในทรัพย์สิน (the right to property)

มีความเข้าใจกันโดยทั่วไปอย่างหนึ่งว่า เสรีภาพกับความเท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่ไปด้วยกันไม่ได้ เพราะในเรื่องของความเท่าเทียมกันเป็นเรื่องที่บอกเราว่าเราจะปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างไรที่เท่าเทียมกัน ส่วนเสรีภาพเป็นเรื่องที่บอกเราว่าเราสามารถเลือกที่จะทำอะไรก็ได้โดยอิสระโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเรื่องความเท่าเทียมกัน สำหรับบุคคลที่คำนึงถึง เสรีภาพในการที่เขาจะเลือกการกระทำของเขาเอง เขาสามารถที่จะกระทำได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า เขาจะต้องปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในกรณีที่เหมาะสมอย่างเหมือนกัน เพราะถ้าเขามีเสรีภาพ นั้นหมายความว่าเขามีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจกระทำอะไรบางอย่างที่เขาได้รับสิทธิในเสรีภาพนั้นตามใจเขา ถึงแม้ว่ามันจะไม่มีเหตุผลที่จะทำอะไรอย่างนั้นก็ตาม การที่นาย ก เลือกแต่งงานกับนางสาว ข และไม่แต่งงานกับนางสาว ค ทั้ง ๆ ที่นาย ก ชอบนางสาว ข และนางสาว ค เท่า ๆ กัน นาย ก ไม่ต้องอธิบายว่าด้วยเหตุใดเขาจึงเลือกนางสาว ข แทนที่จะเป็นนางสาว ค ถึงแม้ว่านางสาว ค จะถามนาย ก ว่า "ในเมื่อคุณรักฉันเท่า ๆ กับนางสาว ข แล้วทำไมคุณจึงแต่งงานกับเธอ ไม่แต่งงานกันฉัน คุณมีเหตุผลอะไร?" นาย ก อาจ

---

²พวกเสรีนิยมฝ่ายขวาในความหมายโดยทั่วไปทางปรัชญาการเมืองในปัจจุบันคือ พวกที่ยึดถือในคุณค่าของสิทธิส่วนบุคคล ตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัดในที่นี้คือ โรเบิร์ต โนซิค (Robert Nozick) Alan H. Goldman, "Responses to Rawls from the Political Right," John Rawls' Theory of Social Justice: An Introduction, eds. H.G. Blocker and E.H. Smith, (Athens, Oh.: Ohio University Press, 1980), pp. 463-493.

จะตอบเพียงสั้น ๆ ว่า "ไม่มีเหตุผล" ที่เขาเลือกอย่างนั้น เสรีภาพจึง เป็นสิ่งที่
ไม่ยุติธรรมโดยนัยหนึ่งอยู่แล้ว³

บุคคลอาจจะ เลือกช่วยคนหนึ่งแทนที่จะช่วยคนอื่นคนหนึ่งยอมเป็นเสรี
ภาพส่วนบุคคลของเขา นาย a จะให้เงินกับนาย b ซึ่งร่ำรวย แต่ไม่ให้เงินกับ
นาย c ที่ยากจน ยอมเป็นสิทธิในเสรีภาพของนาย a แต่สถาบันทางสังคมไม่มี
สิทธิในเสรีภาพอย่างนาย a สถาบันทางสังคมไม่ใช้บุคคล แต่เป็นสถาบันที่มี
หน้าที่จัดระเบียบและ โครงสร้างทางสังคมให้บุคคลทุกคนที่อยู่ในสังคมได้รับความ
ยุติธรรม ถ้าสถาบันทางสังคมนำเอาเงินงบประมาณซึ่ง เก็บภาษีมาจากบุคคลใน
สังคมไปช่วยคนร่ำรวยแทนที่จะช่วยคนยากจน จะต้องมีเหตุผลและคำอธิบาย
สถาบันทางสังคมจะถือว่าเป็นสิทธิในเสรีภาพของสถาบันทางสังคมที่จะช่วยเหลือ
ใครก็ได้ในสังคมคงจะ ไม่ได้ เราคงไม่ต้องการให้สถาบันทางสังคมมีเสรีภาพใน
รูปแบบเช่นนี้

แต่ถ้าสถาบันทางสังคมนำเงินรายได้จากการเก็บภาษีไปช่วยเหลือคน
ยากจนในสังคม คำถามที่มาจากพวกเสรีนิยมฝ่ายขวา คือ สถาบันทางสังคมมี
เหตุผลอะไรที่จะมาเก็บภาษีซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากคนร่ำรวย แล้วนำไปให้กับคน
ยากจน และทำไมคนร่ำรวยในสังคมจึงต้องยอมให้สถาบันทางสังคมนำเอาเงิน
ของตนไปช่วยเหลือคนยากจน ถึงแม้ว่าหลักการความยุติธรรมของรอลส์จะเป็น
หลักการที่ใช้ควบคุมสถาบันพื้นฐานทางสังคมเท่านั้น และต้องการให้บุคคลแต่ละ
คนในสังคมได้รับปัจจัยพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน นอกเหนือจากนั้นพวกเขา
สามารถที่จะ แสวงหาผลประโยชน์ของแต่ละคนได้ ภายใต้อุณหภูมิความแตกต่างที่แต่ละ
คนตกลงร่วมกัน ทุกคนสามารถที่จะมีรายได้และสินทรัพย์ที่แตกต่างกันได้ แต่
โดยภาพรวมทั้งหมดแล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อ ผลประโยชน์
ต่าง ๆ ของสังคมที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นทำให้คนที่เสียเปรียบที่สุดคนในสังคมได้รับผล

³J.R.Lucas, "Against Equality," Justice and Equality, p. 151.H

ประโยชน์ด้วย ปัญหาสำคัญคือสถาบันทางสังคมมีสิทธิหรือไม่ที่จะมาควบคุมบุคคล
ให้ใช้ความสามารถและความพยายามของตน เพื่อช่วยเหลือคนที่ไม่มีควม
สามารถซึ่งทำการผลิตได้น้อยในสังคม

ข้อโต้แย้งของโนซิค (Nozick) ที่มีต่อโรลส์ในเรื่องนี้คือ โรลส์ไม่
ได้อธิบายเหตุผลว่า ทำไมคนที่ได้เปรียบในสังคมจะยอมตกลงร่วมมือกับหลัก
ความแตกต่าง เพราะโรลส์กล่าวเพียงว่า

พิจารณาถึงกลุ่มตัวแทนของบุคคล 2 กลุ่ม คือ A และ B , และให้
กลุ่ม B เป็นผู้ที่เสียเปรียบ . . . B สามารถที่จะยอมรับผลประโยชน์
ที่มากขึ้นของ A ได้ เพราะผลประโยชน์ที่ A ได้รับจะทำให้สภาพของ B
ดีขึ้น ถ้า A ถูกกีดกันไม่ให้มีสภาพที่ดี B ก็จะมีสภาพที่แย่ลงกว่าเดิม
ความยากลำบากคือการแสดงให้เห็นว่า A ไม่มีเหตุผลที่จะบ่น เพราะ
บางทีเขาอาจถูกเรียกร้องให้ได้รับน้อยลงกว่าที่เขาอาจจะได้รับ ถ้า
หากว่าการได้รับเพิ่มมากขึ้นของเขาทำให้ B ได้รับน้อยลง แล้วจะพูด
กับคนที่ได้เปรียบมากกว่าว่าอะไร? เริ่มต้นว่า, เป็นที่ชัดเจนว่าความ
เป็นอยู่ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับระบบการร่วมมือกันทางสังคมซึ่งไม่มีใคร
สามารถมีชีวิตที่ดีได้ถ้าขาดระบบการร่วมมือทางสังคม ประการที่สอง
เราสามารถที่จะเรียกร้องการร่วมมือกันต่อทุกคนได้ ก็ต่อเมื่อระบบของ
การร่วมมือนั้นมีเหตุผล หลักความแตกต่างจึงดูจะเป็นหลักที่มีพื้นฐานที่
เที่ยงธรรม ซึ่งคนที่ได้เปรียบหรือมีโชดดีกว่าในสภาพแวดล้อมทางสังคม
สามารถที่จะคาดหวังความร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ ได้ เมื่อรูปแบบการจัด
การที่เป็นไปได้นั้นเป็นเงื่อนไขจำเป็นที่ดีสำหรับทุกคน⁴

---

⁴ John Rawls, A Theory of Justice, p. 103.

คาถามคือ คนที่เสียเปรียบจะคาดหวังความร่วมมือทางสังคมจากคนที่ได้เปรียบได้อย่างไร ทว่าไมคนที่ได้เปรียบจึงยอมทำการตกลงในหลักการที่ตนเองอาจจะได้รับผลประโยชน์ที่น้อยลง เราจะอธิบายให้คนที่ได้เปรียบในสังคมอย่างไรว่า ถ้าความสามารถและการผลิตของเขาเพิ่มมากขึ้นเขาจะถูกบังคับให้แบ่งปันผลประโยชน์ให้กับคนที่เสียเปรียบมากขึ้นด้วย รอลส์ได้โต้แย้งลัทธิประโยชน์นิยมว่า ลัทธิประโยชน์นิยมอาจจะทำให้เราต้องปฏิบัติต่อบุคคลบางคนเป็นเพียงแค่วิถีทาง (means) เพื่อทำให้คนอื่นได้รับผลประโยชน์มากขึ้น โดยที่เขาอ้างไว้ว่า "ความยุติธรรมจะไม่ยอมให้มีการเสียสละของคนบางคน โดยไปคำนวณเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับมากขึ้นโดยบุคคลอื่น"⁵ กล่าวคือความยุติธรรมจะไม่ยอมให้คนบางคนมีสภาพที่เลวลง เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลอื่น จุดที่พวกเสรีนิยมฝ่ายขวาชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งคือ สิ่งที่รอลส์ต้องการสำหรับคนที่ได้เปรียบในสังคมคือ ให้พวกเขาเสียสละเพื่อผลประโยชน์ของคนที่ยากลำบาก คนที่ได้เปรียบได้ถูกทำให้มีสภาพเลวลง คือได้ผลประโยชน์ลดลง เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลอื่น ดังนั้นถ้าลัทธิประโยชน์นิยมไม่ยุติธรรมอย่างที่รอลส์กล่าว หลักการของรอลส์ก็ไม่ยุติธรรมด้วย คุณจะเห็นเรื่องแปลกถ้ารอลส์ถือว่าการที่ทำให้คนที่ได้เปรียบในสังคมเสียสละ เป็นสิ่งที่สมควรและยุติธรรม แต่ถ้าให้คนที่เสียเปรียบเสียสละจะกลายเป็นเรื่องที่ไม่ยุติธรรม

ปัญหาอีกประการหนึ่งที่พวกเสรีนิยมฝ่ายขวามีต่อรอลส์คือ หลักการของรอลส์ได้ละเมิดสิทธิในเสรีภาพของคนที่ได้เปรียบในสังคมที่จะเพิ่มพูนทรัพย์สินของเขา เพื่อผลประโยชน์ของคนที่ยากลำบาก เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปสำหรับนักเสรีนิยมว่า สิทธินั้นจะถูกจำกัดลงได้มี 2 กรณี คือ 1. สิทธิถูกจำกัดด้วยตัวของสิทธิเอง คือเมื่อมีสิทธิ 2 สิทธิขัดแย้งกัน เช่น สิทธิในการพูดและการใช้เสียง กับสิทธิที่จะได้รับความสงบเงียบในยามค่ำคืน 2. สิทธินั้นเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น สิทธิจะถูกจำกัดถ้าเสรีภาพที่มีนั้นอาจเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น และรอลส์เองก็ยอมรับในหลักการนี้ ซึ่งเห็นได้จากหลักไพรอริตีของเขาที่ทำให้ความ

⁵ Ibid., p. 3.

สำคัญต่อเสรีภาพก่อนสิ่งอื่น แต่ปรากฏว่ารอลส์ได้นำเอาเรื่องของผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันมาละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล คนร่ำรวยที่ได้เปรียบในสังคมได้ถูกละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของตนเอง และถูกบังคับให้นำผลประโยชน์ที่ควรจะเป็นของเขาไปให้กับบุคคลอื่น คือคนที่เสียเปรียบในสังคม เพื่อผลประโยชน์ที่สูงที่สุดของคนที่ยากที่สุดในสังคม ลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

นายเบิร์ดเป็นนักฟุตบอลที่เก่งและมีชื่อเสียงและเป็นที่ต้องการของทีมฟุตบอลมาก เพราะเขาสามารถเรียกผู้ชมการแข่งขันได้มาก เขาได้เซ็นสัญญากับทีมฟุตบอลที่ต้องการเขาว่า เขาจะได้ส่วนแบ่งจากตั๋วบัตรเข้าชมการแข่งขัน 2 บาทต่อบัตรหนึ่งใบ ปรากฏว่ามีคนมาดูการแข่งขันรวมทั้งหมด 1,000,000 คน ในฤดูกาลแข่งขันนั้น และทุกคนที่ซื้อบัตรได้ฉีกหางบัตรราคา 2 บาทหย่อนลงในตู้ที่เขียนชื่อของนายเบิร์ดเอาไว้ นายเบิร์ดได้รับเงินถึง 2,000,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่มากมายถ้าเปรียบเทียบกับรายได้เฉลี่ยต่อปีของคนในประเทศ นักเสรีนิยมฝ่ายขวาจะถามว่านายเบิร์ดสมควรจะได้รับเงินนี้หรือไม่⁶ ในเมื่อคนแต่ละคนที่มาซื้อบัตรเข้าชมการแข่งขันฟุตบอลยี่ห้อที่ดีจะจ่ายเงินเพิ่มอีก 2 บาทให้กับนายเบิร์ด เพราะพวกเขาอยากเห็นนายเบิร์ดลงเล่นในการแข่งขัน สมมติว่าเงินที่แต่ละคนมีอยู่นั้นเป็นเงินที่เขาสมควรมีอยู่และครอบครองไว้อย่างถูกต้องในระบบการแบ่งปันที่คนในสังคมยอมรับว่ายุติธรรม (D₁) และเมื่อเขาอยากจะได้เงินที่เป็นของเขาให้กับนายเบิร์ดแล้วสังคมจะมีสิทธิอะไรมาเก็บภาษีจากนายเบิร์ด เพราะบุคคลอื่นที่ไม่ได้ดูการแข่งขันก็ไม่ได้รับความเสียหายอะไรจากการที่นายเบิร์ดจะมีเงิน 2 ล้านบาท พวกเขายังคงมีรายได้ของเขาเท่าเดิม นายเบิร์ดไม่ได้บังคับคนที่เข้าชมการแข่งขัน และผู้ชมการแข่งขันนั้นมีสิทธิที่จะใช้เงินของเขาไปในทางอื่น ๆ ได้ เช่น ไปดูภาพยนตร์หรือไปพักผ่อนต่างจังหวัด แต่พวกเขาเลือกที่จะดูนายเบิร์ดลงแข่งฟุตบอล ถ้าสถาบันทางสังคมกำหนดว่านายเบิร์ดจะต้องเสียภาษีเพื่อนำมาช่วยคนที่เสียเปรียบในสังคม 10 % นายเบิร์ดจะต้อง

⁶ Robert Nozick, Anarchy, State, and Utopia,

เสียภาษีถึง 200,000 บาท รายได้ของเขาหายไปถึง 200,000 บาท เพื่อนำไปช่วยคนที่เสียเปรียบในสังคม ทำไมนายเบิร์ดจะต้องยอมต่อข้อตกลงนี้ ทำไมเขาจะต้องนำเอาเงินที่เป็นของเขาไปให้กับบุคคลอื่นโดยที่เขาจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม และถ้าหากเขาไม่ยอมให้ เขาจะไม่มีสิทธิที่จะได้รับรายได้ 2,000,000 บาทเลยหรือ สถาบันทางสังคมจะไม่ยอมให้เขาลงแข่งฟุตบอลหรือถ้าหากเขาไม่ยอมเสียภาษี 200,000 บาท คนที่เสียเปรียบในสังคมมีสิทธิอะไรที่จะมาเรียกร้องเงินส่วนแบ่ง 200,000 บาทจากเขา ในเมื่อเขาได้รับเงิน 2,000,000 บาทมาโดยชอบธรรม

จากตัวอย่างของนายเบิร์ด พวกเสรีนิยมฝ่ายขวากล่าวว่ารอลส์ไม่คำนึงถึงความพยายาม (effort) และสิ่งที่สมควรได้ (desert) ของผู้กระทำสมมติว่ามีคน 2 คน ซึ่งมีความสามารถเท่ากันระหว่างนาย A เป็นคนทำงานหนักและเป็นคนขยัน ส่วนนาย B เป็นคนขี้เกียจและไม่ยอมทำงาน ทำไมนาย A จะต้องแบ่งผลประโยชน์ที่ตนเองสมควรได้ ไปให้กับนาย B ทำไมสถาบันทางสังคมจะต้องจัดโครงสร้างทางสังคมเพื่อผลประโยชน์ที่สูงที่สุดของนาย B ด้วย?

ถ้าถามรอลส์ว่าจะ เป็นความเที่ยงธรรมหรือไม่ที่บุคคลบางคนจะได้รับผลประโยชน์มากกว่าบุคคลอื่น ๆ เพียงเพราะว่าบังเอิญเขาโชคดีที่เกิดมาฉลาดกว่าคนอื่น และมีความตั้งใจที่จะใช้ความสามารถของตนเองให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สำหรับรอลส์คำตอบคือไม่เที่ยงธรรม แต่พวกเสรีนิยมฝ่ายขวาจะถามต่อไปว่าจะ เป็นความเที่ยงธรรมหรือไม่ที่นำเอาของบางสิ่งบางอย่างจากบุคคลหนึ่งซึ่งทำงานเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา แล้วนำไปให้กับบุคคลอื่นที่ไม่สามารถหรือไม่ได้ทำสิ่งนั้นขึ้นมาด้วยตัวของเขาเอง

รอลส์ไม่ได้ตอบคำถามของพวกเสรีนิยมฝ่ายขวาอย่างชัดเจนในทฤษฎีความยุติธรรมของเขา แต่ในบทความชื่อ "A Kantian Conception of Equality" รอลส์อธิบายว่า ในตอนแรกดูเหมือนว่าหลักความแตกต่างจะเป็นหลักการที่ไร้เหตุผลที่เข้าข้างคนที่เสียเปรียบที่สุดในสังคม แต่ถ้าลองสมมติดูว่ามี

บุคคลเพียง 2 กลุ่มในสังคม กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มคนที่มีความสามารถและได้เปรียบ
 คนอีกกลุ่มที่ด้อยความสามารถอย่างมาก และสมมติว่าสังคมมีความสามารถช่วย
 เหลือให้แต่ละกลุ่มประสบความสำเร็จตามที่พวกเขาต้องการได้เพียงกลุ่มใดกลุ่ม
 หนึ่ง คือไม่สามารถช่วยเหลือให้บรรลุจุดประสงค์ของทั้งสองกลุ่มพร้อม ๆ กันได้
 เห็นได้ชัดว่า สถาบันทางสังคมไม่ควรจะนำเอาความช่วยเหลือทั้งหมดไปให้กับ
 กลุ่มบุคคลที่ยัง ใญ่เกิดมาได้เปรียบบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง แต่ถ้าหากเราจะปฏิเสธ
 หลักความแตกต่าง เราก็ต้องช่วยเหลือกลุ่มคนที่เราคิดว่าน่าจะช่วยเหลือ
 มากกว่า แต่เราจะเอาอะไรมาวัดว่ากลุ่มไหนน่าจะช่วยเหลือมากกว่ากลุ่มไหน
 เป็นไปได้ว่าเราอาจจะปฏิบัติต่อคนทั้งสองกลุ่มโดยถือว่าทั้งสองกลุ่มมีความสำคัญ
 เท่า ๆ กัน และตัดสินใจแก้ปัญหาที่ไม่อาจตกลงกันได้นี้ด้วยการจับฉลาก และถ้า
 บัง ใญ่กลุ่มคนที่มีความสามารถโชครืด เขาก็จะได้รับการช่วยเหลือจากสังคมอีก
 ซึ่งเท่ากับว่าเราได้เปิดโอกาสให้พวกเขามีโอกาสที่จะมีโชครืดถึงสองครั้ง คือ
 ครั้งแรกจากการที่พวกเขาบัง ใญ่เกิดมาเป็นคนที่มีความสามารถ และครั้งที่สอง
 จากการจับฉลาก ที่จริงแล้วไม่มีความจำเป็นอะไรเลยที่สังคมจะมายึดถือเอา
 หลักของการจับฉลากมาตัดสินปัญหาทางสังคม ไม่มีเหตุผลอะไรที่คนที่มีเสรีและ
 เท่าเทียมกันในสภาพการเริ่มแรก ที่จะยอมปล่อยให้วิถีชีวิตของเขาเป็นไปตาม
 โชคชะตาของหลักของการจับฉลาก ซึ่งเขาน่าที่จะจัดการให้ดีขึ้นได้ ซึ่งแตกต่าง
 จากโชคเคราะห์ที่เขาได้รับมาตั้งแต่เกิดจากธรรมชาติ หรือจากอุบัติเหตุที่อาจ
 เกิดขึ้นกับเขา ซึ่งเขาไม่อาจที่จะจัดการหรือควบคุมได้เต็มที่⁷

จากแนวความคิดของรอลส์ที่เสนอในงานของเขา เราสามารถ
 ได้เทียบกับพวกเสรีนิยมฝ่ายขวานเรื่องการละเมิดสิทธิในเสรีภาพของบุคคลได้
 2 วิธีคือ วิธีแรกโดยอาศัยสถานะการณ์ในสภาพการเริ่มแรกมาอธิบายโดยไม่ต้อง
 คำนึง เรื่องสิทธิ วิธีที่สองคือ แสดงให้เห็นว่าหลักความแตกต่างไม่ได้ละเมิดใน

⁷ John Rawls, "A Kantian Conception of Equality,"
Reading in Social and Political Philosophy, p. 193.

เสรีภาพที่จะครอบครองทรัพย์สินของบุคคล เมื่อนำเอาแนวความคิดเรื่องความเท่าเทียมกันมาใช้ แต่เป็นการจำกัดสิทธิในเสรีภาพด้วยตัวของสิทธิเอง

วิธีแรกคือ ข้อโต้แย้งของพวกเสรีนิยมฝ่ายขวาโดยสรุปคือ คนที่ได้เปรียบในสังคมจะไม่ยอมรับข้อตกลงซึ่งยึดถือหลักความแตกต่าง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อโต้แย้งของพวกเสรีนิยมฝ่ายขวาคือ เขาได้กำหนดเอาไว้ก่อนว่าบุคคลที่กล่าวถึงจะเป็นผู้ที่รู้ว่าคุณเองได้เปรียบในสังคม ซึ่งขัดแย้งกับลักษณะของสภาพการเริ่มแรกที่บุคคลทุกคนตกอยู่ภายใต้ม่านของความไม่รู้ เขาไม่รู้ว่าเขาจะเป็นคนที่ได้เปรียบหรือเสียเปรียบในสังคม และเมื่อบุคคลในสภาพการเริ่มแรกยึดถือกฎแม้กษิโมนในการตัดสินใจ เขาจะต้องพยายามหาหลักการที่ไม่ว่าเขาจะเป็นคนที่ได้เปรียบหรือเสียเปรียบในสังคม สถานการณ์เลวร้ายที่เขาจะพบนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับหลักการอื่น ๆ ซึ่งรอลส์เชื่อว่าพวกเขาจะเลือกหลักการทั้งสองข้อของเขา

ดังนั้นเมื่อบุคคลรู้ว่าเขาเป็นผู้ที่ได้เปรียบในสังคม สถานการณ์ของการต่อรองก็เปลี่ยนไป กลายเป็นการต่อรองระหว่างคนที่ได้เปรียบกับคนที่เสียเปรียบในสังคม ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างพยายามคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ฝ่ายตนจะได้มากที่สุด มิใช่เป็นการหาหลักการที่ยุติธรรมที่สุดในความหมายที่รอลส์ต้องการ เพราะเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลเฉพาะของตนเอง เขาย่อมจะพยายามที่จะหาหลักการที่เป็นผลประโยชน์ต่อตัวเขามากที่สุด มากกว่าจะเป็นหลักการที่เป็นผลประโยชน์สำหรับทุกคน ดังนั้นรอลส์จึงกำหนดให้บุคคลในสภาพการเริ่มแรกต้องตกอยู่ภายใต้ม่านของความไม่รู้ โดยมีความรู้จำกัดอยู่แต่ข้อมูลทั่วไปเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นสถานการณ์ของการตกลงที่เที่ยงธรรมสำหรับทุกคน

พวกเสรีนิยมฝ่ายขวาอาจจะยอมรับข้อถกเถียงนี้ แต่อาจจะแย้งต่อไปว่า ๑) หลักความแตกต่างเป็นหลักการที่เกิดจากสถานการณ์ของการตกลงที่เที่ยงธรรมแต่เมื่อม่านของความไม่รู้ถูกเปิดขึ้น และทุกคนรู้แล้วว่าตนเองเป็นใคร และปรากฏว่าคนที่ได้เปรียบในสังคมรู้สึกว่าคุณเองถูกเอาเปรียบ และถูก

บังคับจากสถาบันทางสังคมที่จะต้องแบ่งปันผลประโยชน์ของตนเองให้กับคนที่เสียเปรียบ สังคมที่การร่วมมือกันจากคนที่รู้สึกว่าตนเองถูกเอาเปรียบย่อมเป็นสังคมที่ไม่มั่นคง และสังคมที่บังคับให้บุคคลในสังคมนั้นร่วมมือกับหลักการที่เขาคิดอย่างมีเหตุผลว่าเป็นหลักการที่เอาเปรียบเขาย่อมเป็นสังคมที่ไม่ยุติธรรม

วิธีที่สองจะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิธีแรกได้ คนที่ได้เปรียบในสังคมคิดว่าตนเองถูกเอาเปรียบจากสถาบันทางสังคม เพราะว่าสถาบันทางสังคมโพลละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของเขา แต่วิธีที่สองจะเป็นการอธิบายให้เห็นว่า คนที่ได้เปรียบไม่ได้ถูกละเมิดสิทธิในทรัพย์สินของเขา ดังนั้นคนที่ได้เปรียบจะไม่รู้สึกว่าเขาถูกเอาเปรียบ กล่าวคือจะเป็นการอธิบายให้เห็นว่า คนที่ได้เปรียบนั้นไม่มีเหตุผลที่จะรู้สึกไม่พอใจ ซึ่ง รอลส์ บอกว่าเป็นเรื่องยากที่จะอธิบาย

เราจะไม่กล่าวถึงกรณีที่คนได้เปรียบได้ผลประโยชน์เพิ่มมากขึ้น แล้วทำให้คนที่เสียเปรียบได้น้อยลง เพราะว่าถือว่าคนที่เสียเปรียบย่อมไม่ยอมรับข้อตกลงที่เปิดโอกาสให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันเช่นนั้น และไม่ใช้ปัญหาสำคัญที่เราคำนึงถึง ปัญหาสำคัญที่เราคำนึงถึงคือในกรณีที่คนได้เปรียบได้ผลประโยชน์เพิ่มขึ้น ทำไมเขาต้องแบ่งผลประโยชน์ให้คนที่เสียเปรียบในสังคมด้วย จากตัวอย่างของนายเบิร์ดนักฟุตบอล ซึ่งมีรายได้ถึง 2,000,000 บาทต่อปี แต่ต้องถูกหักเพื่อไปช่วยคนที่เสียเปรียบในสังคมถึง 200,000 บาท ทำให้เขามีรายได้ลดลงเหลือเพียง 1,800,000 บาทต่อปี ทำไมเขาถึงต้องยอมให้ทรัพย์สินซึ่งควรจะเป็นของเขาไปให้กับบุคคลอื่น ทั้ง ๆ ที่เขาสมควรจะได้รับเงินถึง 2,000,000 ต่อปี

ปัญหานี้เกิดขึ้นจากความสับสนในคำว่า "สมควรได้" (deserve) รอลส์มองเห็นถึงปัญหานี้ข้อโต้แย้งดังกล่าว รอลส์อธิบายว่า

มีแนวโน้มโดยธรรมชาติที่จะโต้แย้งว่าผู้ที่ได้เปรียบในสังคมสมควรได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นของเขา ไม่ว่าพวกเขาจะทำผลประโยชน์ให้กับ

คนอื่นหรือไม่ ในจุดนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจในเรื่อง
สมควรได้ มันเป็นเรื่องจริงอย่างแน่นอนว่า ถ้ามีระบบการร่วมมือกัน
ทางสังคมที่ยุติธรรม ซึ่งเป็นกฎที่รับรู้กันทั่วไปและเป็นความคาดหวังที่
ถูกสร้างขึ้นในสังคม ถูกควบคุมโดยระบบนี้ บุคคลซึ่งพยายามทำให้สภาพ
ความเป็นอยู่ของตนเองดีขึ้น โดยการทำตามระบบของสังคมจะได้รับ
ผลประโยชน์ของเขา ในทัศนะนี้คนที่ได้เปรียบมีสิทธิที่จะเรียกร้อง
สถานการณ์ที่ดีขึ้นของพวกเขา สิทธิเรียกร้องของพวกเขาเป็นความคาด
หวังที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ สร้างขึ้นโดยสถาบันทางสังคม และชุมชนจะ
ต้องยอมรับข้อเรียกร้องนั้น แต่ในกรณีนี้ได้สมมติไว้ก่อนแล้วว่า มีสิ่ง
สมควรได้รับในระบบการร่วมมือกันทางสังคมที่มีอยู่ มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
กับปัญหาว่า ในตอนแรกเราจะกำหนดให้ระบบของสังคมเป็นไปตามหลัก
ความแตกต่างหรือหลักการอื่น⁸

จากตัวอย่างของนายเบิร์ดนักฟุตบอล ทำไมเขาถึงคิดว่าเขาสมควร
ได้รับเงิน 2,000,000 บาท ถ้าหากสมมติว่าทีมฟุตบอลนี้เป็นของสถาบันทางสัง
คมที่ต้องการหารายได้ไปช่วยเหลือคนที่เสียเปรียบในสังคม และสมมติต่อไปว่า
นายบียะก็เป็นนักฟุตบอลที่เก่งและมีชื่อเสียงพอ ๆ กับนายเบิร์ด และคณะบริ
หารทีมฟุตบอลก็เชื่อว่า ถ้านายบียะไปเล่นแทนนายเบิร์ดแล้วจำนวนผู้เข้าชม
จะคงเดิม แต่ปรากฏว่านายบียะยินดีที่จะเสียภาษีให้สถาบันทางสังคมถึง 25%
ซึ่งเขาจะต้องเสียภาษีถึง 500,000 บาท ถึงกระนั้นก็ตามเขาก็พอใจที่จะได้รับ
เงินเพียง 1,500,000 บาท และไม่รู้สึกรำคาญที่เขาถูกเอาเปรียบ หากเป็นเช่นนี้
แล้วสถาบันทางสังคมจะเลือกใครมาลงแข่งขันในทีมฟุตบอล และที่จริงแล้วนัก
ฟุตบอลที่ลงแข่งสมควรจะได้รับเงินเท่าไร?

ความสับสนในเรื่อง สมควรได้ อีกประการหนึ่งเกิดจากการสับสนที่
ว่าคนที่ได้เปรียบสมควรได้รับผลประโยชน์จำนวนเท่านั้นเท่านี้ แล้วปรากฏว่าไม่

⁸ John Rawls, A Theory of Justice, p. 103.

ได้รับเท่าที่เขาคิดว่าเขาควรจะได้รับ ทำให้สรุปว่าคนที่ได้เปรียบในสังคมถูกลดผลประโยชน์ลง ซึ่งที่จริงแล้วคนที่ได้เปรียบไม่ได้ถูกลดผลประโยชน์ลงเลย เพราะในตอนแรกเรายังไม่รู้อย่างแน่ชัดเลยว่าคนที่ได้เปรียบในสังคมควรจะได้รับผลประโยชน์เท่าไร

ลองกลับไปดูตัวอย่างโรงงานอุตสาหกรรมรองเท้า สมมติว่าระบบของโรงงานเปลี่ยนแปลงไปตามกรณีที่ 2 คือ โรงงานสามารถมีรายได้สุทธิ 700,000 บาทต่อปี โดยที่คนงาน 10 คนที่ทำงานเพิ่มขึ้นได้ค่าจ้าง คนละ 15,000 บาท ส่วนคนงานที่เหลือ 50 คน ได้ค่าจ้างคนละ 11,000 บาทต่อปี สมมติว่าโรงงานจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบอีก ซึ่งจะทำให้โรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็น 800,000 บาทต่อปี โดยให้คนงาน 10 คนในแผนกที่ทำงานเพิ่มขึ้นอยู่แล้วทำงานเพิ่มขึ้นอีก โดยที่คนงานที่เหลือ 50 คนในแผนกอื่นยังทำงานคงเดิมปรากฏว่ามีทางที่จะให้ค่าจ้างแรงงานกันคนงาน 10 คนที่ทำงานเพิ่มขึ้นได้ 3 กรณี คือ กรณีแรกให้ค่าจ้างคนงาน 10 คนนี้เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่าตัว คือให้เพิ่มขึ้นคนละ 15,000 บาท รวมเป็นค่าจ้าง 30,000 บาทต่อปี ซึ่งหมายความว่าโรงงานจะต้องหาเงิน 150,000 บาทมาจ่ายค่าจ้างที่เพิ่มขึ้น โดยจากรายได้ที่เพิ่มขึ้น 100,000 บาท และโดยการหักค่าจ้างจากคนงานที่เหลือ 50 คนคนละ 1,000 บาท ทั้งหมด 50 คนรวมเป็น 50,000 บาท คนงานที่เหลือจะได้ค่าจ้างลดลงเหลือเพียงคนละ 10,000 บาท

กรณีที่สองคือ ให้ค่าจ้างคนงาน 10 คน เพิ่มขึ้นคนละ 10,000 บาท ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะได้รับค่าจ้างรวมเป็นเงิน 25,000 บาท โดยแบ่งจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นของโรงงาน 100,000 บาท ดังนั้นคนงาน 50 คนที่เหลือจะได้รับเงินค่าจ้างเท่าเดิมคือ 11,000 บาท

กรณีที่สาม คือ ให้ค่าจ้างคนงาน 10 คนเพิ่มขึ้นคนละ 5,000 บาท รวมเป็นค่าจ้าง 20,000 บาทต่อปี ค่าจ้างที่โรงงานจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 50,000 บาทเท่านั้น ยังมีเงินรายได้เหลืออีก 50,000 บาทที่จะสามารถแบ่ง

ให้กับคนงานที่เหลือ 50 คนได้อีกคนละ 1,000 บาท รวมเป็นค่าจ้าง 12,000 บาทต่อปี

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนงาน 10 คนที่ทำงานเพิ่มขึ้นสมควรได้รับค่าจ้างเท่าไร 30,000 บาท, 25,000 บาท หรือ 20,000 บาท คนงาน 10 คนสามารถที่จะเรียกร้องว่าเขาถูกเอาเปรียบหรือไม่ หากโรงงานเลือกการจ่ายค่าจ้างในกรณีที่ 3 ว่า เขาสมควรที่จะได้รับเงินค่าจ้าง 30,000 บาท แต่ถูกลดลงเหลือเพียง 20,000 บาท เพื่อนำไปแบ่งให้กับคนงานที่เหลือ 50 คนที่ไม่ได้ทำงาน เขารู้ได้อย่างไรว่าเขาควรจะได้รับค่าจ้าง 30,000 บาท ไม่ใช่ 20,000 บาท

ความแตกต่างของการเปรียบเทียบว่าได้ผลประโยชน์เพิ่มขึ้นหรือลดลงระหว่างคนที่ได้เปรียบกับคนที่เสียเปรียบนั้น เป็นการเปรียบเทียบคนละจุดกัน สำหรับคนงานที่เหลือ 50 คน การเปรียบเทียบคือว่าพวกเขาได้รับรายได้เพิ่มขึ้นหรือลดลง ดูจากรายได้ที่เขาได้รับในตอนแรก คือ 11,000 บาท เปรียบเทียบกับรายได้ที่เขาอาจจะได้รับใน 3 กรณีคือ 10,000 บาท, 11,000 บาท และ 12,000 บาท แต่สำหรับคนที่ได้เปรียบ คือคนงานทั้ง 10 คน ไม่ได้นำเอารายได้ที่เขาอาจจะได้มาเปรียบเทียบกับรายได้ในตอนแรกที่เขาได้รับ คือ 15,000 บาท แต่เขาก็กับเอารายได้ที่เขาอาจจะได้มาเปรียบเทียบกับตนเอง คือ 30,000 บาท, 25,000 บาท และ 20,000 บาท แล้วเขาก็คิดว่าเขาสมควรที่จะได้รับรายได้ที่สูงที่สุด

สมมติว่าในการคำนวณค่าจ้างที่เหมาะสมที่จะต้องจ่ายให้คนงานที่ต้องทำงานเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนที่อยู่ในแผนกนั้นทำงานเพิ่มขึ้น คือ ค่าจ้างประมาณ 10,000 บาทต่อปี แต่ในตอนแรกโรงงานได้เลือกกรณีแรกเป็นค่าจ้างให้กับคนงานที่ทำงานเพิ่มขึ้น คือได้ค่าจ้าง 30,000 บาท ส่วนคนงานที่เหลือ 50 คนได้ค่าจ้าง 10,000 บาท สมมติว่าต่อมาในภายหลังโรงงานได้เปลี่ยนแปลงค่าจ้างที่ให้กับคนงานที่ทำงานเพิ่มขึ้นลงมาเป็น 25,000 บาท ซึ่ง

ไม่ทำให้รายได้อ่างโรงงานลดลง แต่ทำให้คนงานที่เหลือ 50 คนได้รับเงินค่าจ้างเพิ่มขึ้นคนละ 1,000 บาท คนที่ทำงานเพิ่มขึ้นจะเรียกร้องว่าเขาสมควรได้รับเงินค่าจ้าง 30,000 บาทได้อย่างไร พวกเขาจะกล่าวว่าโรงงานเอาเปรียบเขาโดยเอาผลประโยชน์ที่ควรจะเป็นของเขาไปให้กับคนงานที่เหลือ 50 คน แต่ถ้าเราจะตอบเขาว่าที่จริงเขาควรจะได้รับเงินค่าจ้าง 25,000 บาท ซึ่งคนงานคนอื่นที่เหลือพร้อมที่จะเข้าไปทำงานในหน้าที่ของเขาด้วยค่าจ้าง 25,000 บาท และเงินที่ได้มาจากการลดค่าจ้างของเขาทั้งหมด 50,000 บาท เป็นเงินที่เพิ่มขึ้นมาจากความไม่เท่าเทียมกัน (an inequality surplus) โรงงานไม่ได้นำเอาเงินของเขาไปแบ่งให้กับคนอื่น แต่โรงงานนำเอาเงินที่ควรจะเป็นของโรงงานคืนมาจากเขา เพราะที่จริงแล้วเขาไม่สมควรที่จะได้รับเงินค่าจ้างถึง 30,000 บาทต่อปี

หากเรายอมรับว่าคนที่ทำงานเพิ่มที่จริงแล้วไม่สมควรได้รับเงินค่าจ้าง 30,000 บาท เงิน 30,000 บาทจึงไม่ใช่ของเขาทั้งหมด หากควรจะเป็นของเขาเพียง 25,000 บาท การที่เรานำเอาเงินมาจากเขา 5,000 บาท จึงไม่เป็นการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินที่เขาได้รับมาโดยสมควรได้ต่อเขา ดังนั้นเขาจึงไม่มีเหตุผลที่จะบ่นหากว่าโรงงานจะนำเงินส่วนที่เหลือเพิ่มขึ้นมาจากความไม่เท่าเทียมกันไปช่วยเหลือคนที่เสียเปรียบในโรงงาน คือคนงานที่เหลือทั้ง 50 คน

ตามทฤษฎีของสิทธิส่วนบุคคลแล้ว การแทรกแซงเสรีภาพของบุคคลที่จะเก็บรักษาหรือมอบให้คนอื่น ในทรัพย์สินที่พวกเขาหามาได้ เพื่อป้องกันไม่ให้ความไม่เท่าเทียมกันในการแบ่งปันผลประโยชน์มีเพิ่มมากขึ้น เป็นสิ่งที่ผิด แต่นั่นหมายความว่าถึงการแทรกแซงในทรัพย์สินที่เขาควรจะได้รับอย่างแท้จริง ซึ่งได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ทฤษฎีของรอลส์ไม่ได้ไปละเมิดหรือแทรกแซงสิทธิเสรีภาพของบุคคลในทรัพย์สิน ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างรอลส์กับพวกเสรีนิยมฝ่ายขวาในปัญหานี้คือ สำหรับรอลส์ สิทธิ (right) ของคนในสังคมนั้นแตกต่างจากสิทธิ

ของพวกเขาเสรีนิยมฝ่ายขวา เพราะสิทธิของคนที่จะได้รับนั้นจะถูกกำหนดจากสถาบันทางสังคม ซึ่งถูกควบคุมด้วยข้อตกลงร่วมกันในสภาพการเริ่มแรก แต่สำหรับพวกเขาสิทธิที่คนได้รับในสิ่งที่เขาทำนั้นเป็นสิทธิที่ติดตัวมากันมนุษย์ เป็นลักษณะของสิทธิทางธรรมชาติ (Natural Right) แต่ในทฤษฎีความยุติธรรมของรอลส์ไม่ได้ใช้สิทธิทางธรรมชาติ ซึ่งมีความนัยทางศีลธรรมอย่างมากมาเป็นข้อถกเถียงในการตกลงที่จะหาหลักการร่วมกันในสภาพการเริ่มแรก

แต่รอลส์ยังเห็นว่า สิทธิในการครอบครองทรัพย์สินจะต้องเท่าเทียมกัน ในทัศนะของความเท่าเทียมกันเช่นนี้เองที่ทำให้รอลส์แยกความแตกต่างระหว่างเสรีภาพกับคุณค่าหรือค่าของเสรีภาพ (liberty and the value or worth of liberty)⁹ รอลส์กล่าวว่า เสรีภาพเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นโดยระบบโครงสร้างในสถาบันทางสังคมที่เกิดจากการตกลงของสมาชิกในสังคมที่มีเสรีภาพอย่างเท่าเทียมกันในสภาพการเริ่มแรก ในขณะที่คุณค่าของเสรีภาพต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะเป็นไปตามสัดส่วนความสามารถของพวกเขาที่จะพัฒนาจุดมุ่งหมายของพวกเขาภายในโครงสร้างของระบบที่กำหนดไว้ เสรีภาพในฐานะที่เป็นเสรีภาพที่เท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่ทุกคนมีเหมือนกัน ปัญหาเกี่ยวกับการชดเชยให้กับผู้ที่มีเสรีภาพน้อยกว่าที่คนอื่น ๆ มีอย่างเท่าเทียมกันไม่อาจเกิดขึ้นได้ แต่คุณค่าของเสรีภาพไม่ได้เป็นสิ่งที่ทุกคนมีเหมือนกัน คนบางคนมีอำนาจและความมั่งคั่งอย่างมากมาย และทำให้มีหนทางที่จะประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายของพวกเขา มากกว่า อย่างไรก็ตามคนที่มีความค่าของเสรีภาพที่น้อยกว่าควรที่จะได้รับการชดเชย ดังนั้นความสามารถของคนที่ย่ำแย่เปรียบในสังคมที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายในชีวิตของพวกเขาจะลดน้อยลง ถ้าพวกเขาไม่ยอมรับความไม่เท่าเทียมกันที่เป็นไปตามหลักความแตกต่าง และเมื่อเอาหลักการทั้ง 2

⁹H.L.A. Hart, "Rawls on Liberty and its Priority" Reading Rawls, ed. Norman Daniels (New York: Basic Books, 1975) p. 236.

ข้อของรอลส์มาใช้ โครงสร้างพื้นฐานจะถูกจัดเพื่อทำดี เกิดคุณค่าของเสรีภาพ
ต่อคนที่เสียเปรียบมากที่สุด ภายในระบบของเสรีภาพที่เท่าเทียมกันที่มีร่วมกัน
ของทุกคนในสังคมและสิ่งนี้คือจุดมุ่งหมายของความยุติธรรมทางสังคม¹⁰

เห็นได้ชัดว่าความเท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทฤษฎีที่จะกำหนด
ขอบเขตจำกัดสิทธิเสรีภาพของแต่ละบุคคล เพื่อที่จะทำให้ระบบเสรีภาพของแต่ละ
บุคคลทุกคนสอดคล้องซึ่งกันและกัน สิ่งที่รอลส์ต้องการคือทฤษฎีที่มีขอบเขตที่
จำเป็นสำหรับเสรีภาพของบุคคลแต่ละคน เพื่อที่จะทำให้เสรีภาพที่เท่าเทียมกัน
สำหรับทุกคนเป็นความจริงขึ้นมา สังคมที่ยุติธรรมจึงไม่ใช่สังคมที่ทุก ๆ คน
สามารถทำอะไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่จะเป็นสังคมที่สิทธิที่ทุกคนจะทำอะไรก็ได้
ได้ตามที่เขาต้องการนั้นเท่าเทียมกันทุกคน¹¹

---

¹⁰ John Rawls, A Theory of Justice, p. 204.

¹¹ Norman Bowie, "Equal Basic Liberty for All" John Rawls' Theory of Social Justice: An Introduction, eds. H.G. Blocker and E.H. Smith, (Athens, Oh.: Ohio University Press, 1980), p. 117.